

**Hladová Adéla se vrací.
Nově digitalizovaný film
přichází znovu do kin.**

Legendární komedie scenáristy Jiřího Brdečky a režiséra Oldřicha Lipského Adéla ještě nevečeřela se po téměř čtyřiceti letech vrací do kin. Nestárnoucí film se představí v digitalizované podobě. Restaurování snímku provedené v maďarských laboratořích Magyar Nemzeti Filmalap zaštil odborně i organizačně Národní filmový archiv v Praze, finančně je podpořil Island, Lichtenštejnsko a Norsko a Ministerstvo kultury České republiky. Masožravou Adélu v její původní kráse i lesku tak uvidí diváci už 14. listopadu v pražském kině Lucerna. Film bude poté k dispozici pro distribuci v kinech, v televizi a na filmových festivalech, chystá se i jeho vydání na DVD a Blu-ray.

„Moc se těším na to, až film znovu uvidím tak, jako se kdysi promítal v kinech,“ říká čestný host obnovené premiéry, herečka **Nad'a Konvalinková**, která ve slavné komedii ztvárnila naivní Květušku. Nad'a Konvalinková dodnes vzpomíná na svoje herecké kolegy i vtipně napsané dialogy, které tandem Brdečka-Lipský dopilovával přímo na place. „Mnoho výborných herců a hereček, kteří si ve filmu zahráli, už tady není a zrestaurování filmu je způsob, jak tomuto dílu i jim zachovat nesmrtelnost,“ říká Konvalinková.

Mžik s Babočkou minerál

Právě slavná scéna, v níž Květuška s dědečkem chytají motýly a horlivé děvče si babočku admirál roztomile plete s babočkou minerál a babočkou jenerál, patřila při restaurování k vůbec nejkritičtějším místům. „Začátek třetího dílu právě se zmíněnou scénou lovu motýlů byl velmi poškozený a chybělo v něm celkem 11 okének – na plátně je to sice jen mžik, ale smyslem restaurování je uvést film v co nejautentičtější podobě. A to se díky odbornému výzkumu v NFA i díky perfektní spolupráci s maďarskými partnery také povedlo,“ říká ředitel Národního filmového archivu **Michal Bregant**. Podle něj jde při digitalizaci o to, aby restaurátoři pomocí nejmodernější techniky citlivě odstranili nečistoty a poškození, která materiál časem utrpěl, a znovu navrátili jeho původní podobu. Software přitom ale nesmí setřít typické znaky, jako je třeba hrubší obrazové zrno, slepky nebo vpisky na konci jednotlivých dílů, které ke starším filmům patří a dodávají jim i nezaměnitelné kouzlo.

Špalíček, Adelheid i Tři oříšky pro Popelku

Jak dále uvádí Michal Bregant, po Adéle se už brzy dočká restaurování dalších devět filmů, jejichž obnova bude dokončena do března 2016. „Hotové jsou už oba snímky Pavla Juráčka **Případ pro začínajícího káta** a **Postava k podpírání**, které do kin uvedeme v příštím roce. Pracujeme také na Trnkově **Špalíčku**, který diváci poprvé uvidí v restaurované verzi na třeboňském Anifilmu. Obnovenou premiéru dramatu Františka Vlácilá **Adelheid** slavnostně uvede brněnské kino Scala a celý projekt zakončí digitalizovaná verze **Starců na chmelu** na Letní filmové škole v Uherském Hradišti,“ vypočítává Bregant.

Obnovenou premiéru bude mít i v Norsku velmi oblíbená „vánoční pohádka“ **Tři oříšky pro Popelku**: slavnostní projekce se chystá 14. prosince v Oslo a doplní ji i odborný česko-norský seminář věnovaný úspěchům tohoto snímku v zahraničí. „Na celý digitalizační

projekt - dosud největší v historii české kinematografie - byla vypsána otevřená mezinárodní soutěž, což vychází ze zákona o veřejných zakázkách a je to i podmínkou pro udělení EHP fondů. Celkem čtrnáct celovečerních programů z českého filmového dědictví se tak dostane k divákům i díky významné podpoře Islandu, Lichtenštejnska a Norska,“ dodává Michal Bregant. Projekt za celkem 26,5 milionů korun dofinancovalo Ministerstvo kultury ČR, technicky se na něm podílí sdružení CESNET a své know-how poskytla také Norská národní knihovna.

Právě otevřená mezinárodní soutěž společně s velmi dobře uchovanými filmovými materiály, kterým NFA věnuje systematickou odbornou péči už od roku 1943, vedly nakonec k tomu, že se podařilo část původně plánovaných prostředků na digitalizaci ušetřit. A z nich se v NFA rozhodli financovat digitalizaci dalších čtyř titulů z celkem dvou stovek významných českých filmů vybraných k postupnému digitalizování dvěma komisemi Ministerstva kultury ČR. V digitální premiéře se tak v příštím roce objeví další klasické filmy: **Bílá nemoc**, **Krakatit**, **Poslušně hlásím** i černobílá sci-fi **Ikarie XB 1**, o kterou je už nyní zájem i v zahraničí.

www.nfa.cz

eea.nfa.cz

Víte, že...

Digitalizovaná verze filmu Adéla ještě nevečeřela bude nyní v kinech znovu uvedena v „maskovaném“ formátu 1:1,66, který se dříve používal pro filmy, u nichž se předpokládala divácká úspěšnost. Diváci, kteří na komedii zvyklí hlavně z televize v užším formátu 1:1,37, tak znovu uvidí, jak to filmu v této podobě sluší.

Po třinácti letech od natočení parodie Limonádový Joe se dvěma uznávanými krasavicemi českého filmu obsadil režisér Oldřich Lipský do hlavních ženských rolí znovu Květu Fialovou a Olgu Schoberovou. Protože sexbombu Schoberovou stárnutí netěšilo zdaleka tak, jako Květu Fialovou, byl toto její předposlední film. I kvůli zámořskému sňatku s americkým producentem se pak ze světa filmu a z veřejného života stáhla.

Slovenský herec Michal Dočolomanský excelující v roli amerického detektiva Nicka Cartera se stal později oblíbeným představitelem fešáků v mnoha českých filmech. Zde ho nadaboval František Němec, jeho ústy ale v českém filmu mluvil také Ladislav Županič nebo Ladislav Frej.

Titulní hrdinku filmu – masožravou květinu Adélu – vytvořil vynikající výtvarník a režisér Jan Švankmajer. Tvůrce, který se do té doby věnoval animovanému a dokumentárnímu filmu, tu poprvé významně ovlivnil výtvarné pojetí celovečerního hraného filmu jiného kolegy.

Product placement byl době vzniku filmu prakticky neznámým pojmem nejen u nás, ale i v zahraničí. Dlouhá sekvence putování Nicka Cartera a komisaře Ledviny v podání Rudolfa Hrušínského po pražských restauracích a pivnicích a jejich nadšené ódy na české pivo a taliány však i dnes působí jako dokonalá reklama.

Český text ukolébavky „Princi můj maličký spi“, jejíž tóny ve filmu spolehlivě vydráždí jinak klidnou květinu k vražedné akci, napsala slavná operní pěvkyně a také básnířka a spisovatelka Ema Destinová. Autorem hudby však není Wolfgang Amadeus Mozart, jemuž bývá skladba mylně připisována, ale německý lékař a skladatel Bernhard Flies (1770-1851).